

Ryhmä: 7

FCI:n numero: 222
Hyväksytty: FCI 30.5.2015
Kennelliitto 19.4.2016

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

STABIJHOUN
(STABIJHOUN)
Alkuperämaa: Alankomaat

1/6

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Hyvin monipuolinen seisova lintukoira, joka soveltuu kaikenlaiseen metsästykseen ja se tunnetaan myös hyvänä myyrien ja hillerien pyytäjänä.

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 7 kanakoirat,

Alaryhmä 1.2 mannermaiset spanielityypiset koirat.

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Stabijhoun on sukua peltopyykoiralle ja pienelle münsterinseisojalle, mutta rotu on saanut nimensä todennäköisesti monipuolisuutensa ansiosta: nimen alkuosa juontuu sanoista "sta mij bij" eli "pysy lähelläni", ja "houn" tarkoittaa friisin kielellä koira. Rotu on peräisin Friisin metsäalueilta. 1900-luvun alussa rotua risteytettiin säännöllisesti friisinvesikoiran (wetterhoun) kanssa, ja kummankin rodun ominaispiirteet uhkasivat kadota. Vuonna 1938 joukko Frieslandin koiraharrastajia aloitti työn puhdistukseen rotu jälleen erilleen, ja 1942 kumpikin rotu hyväksyttiin virallisesti. Tärkeitä nimiä tässä työssä olivat J. Bos, T. van Dijk, B. de Graaf ja W. Hoeksema. Ensimmäinen rotumääritelmä on päivätty 10.2.1944. Vuonna 1944 perustettiin Hollannissa näihin rotuihin keskittyvä rotujärjestö Nederlandse Vereniging voor Stabij- en Wetterhounen (NVSW), joka on vuodesta 1947 edustanut kaikkia friisiläisiä rotuja.

Vuonna 2013 stabijhoun-populaatio käsitti maailmanlaajuisesti yli 6000 koira.

YLEISVAIKUTELMA: Hyvärakenteinen ja vankka seisija. Runko on hieman säkärkorkeutta pitempi, kokonaisuutena ei liian raskas- eikä kevytrakenteinen. Nahka on tiiviisti pinnanmyötäinen. Hapsut rinnassa, kaulassa, eturaajoissa, reiden takaosassa ja hännässä saavat koiran vaikuttamaan pitkäkarvaiselta, mutta karva ei saa olla liioitellun pitkä. Sukupuolileima on erittäin selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHITEITA: Runko hieman säkärkorkeutta pitempi, sopusuhtainen ja tasapainoinen. Etäisyys maasta kyynärpäähän on suunnilleen sama kuin etäisyys kyynärpäästä säkään.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Stabijhoun vartioi kotipihaansa ja pitää hiiret ja rotat kurissa. Aiemmin yleinen kookkaampi rotumuunnos veti maitokärryjä, pienempi puolestaan tunnettiin erinomaisena myyräntappajana, mikä teki siitä suositun köyhien maanviljelijöiden ja maatyöläisten keskuudessa: myyränahat olivat rahanarvoista tavaraa, koska niitä käytettiin esim. vaatteiden hihojen reunustamiseen. Stabijhounia kuljetettiin usein polkupyörän korissa pitkiäkin matkoja. Rotu on hyvin itsenäinen ja kulkee mielellään omia polkujaan; se on hyvin kiintynyt omistajaansa mutta voi olla myös erittäin itsepäinen. Kärsivällisyys ja jatkuva kouluttaminen ovat siksi oleellisen tärkeitä.

Talossa ja pihamaalla stabijhoun on hiljainen mutta valpas, vieraita kohtaan tai oudoissa tilanteissa se saattaa olla aluksi varautunut mutta se ei saa olla pelokas.

PÄÄ: Kuiva, ei riippuvia huulia tai kaulanahkaa. Sopusuhtainen runkoon nähden, sukupuolileima on selvä. Pää vaikuttaa pikemminkin pitkänomaiselta kuin leveältä. Kallo- ja kuono-osa ovat suunnilleen yhtä pitkät. Ilme on lempeä, ystävällinen ja tarkkaavainen.

Kallo: Hieman kaareva ja myös sivuilta hieman pyöristynyt; ei kapea, mutta ei saa koskaan vaikuttaa leveältä tai pyöreältä.

Otsapenger: Kallo laskee vähitellen kohti kuonoa. Sivulta katsottuna otsapenger vaikuttaa kehittyneiden kulumakaarien vuoksi todellista voimakkaammalta.

Kirsu: Mustavalkoisilla koirilla musta, ruskeavalkoisilla ruskea. Kirsu on hyvin kehittynyt ja sieraimet avoimet.

Kuono: Voimakas ja sekä sivulta että ylhäältä nähtynä kirsua kohti vähitellen kapeneva (kiilamainen), ei kuitenkaan suippo. Sivulta katsottuna kuononselkä on leveä ja suora, ei kupera eikä kovera.

Huulet: Tiiviit, eivät riippuvat, myös suupieli on tiivis.

Leuat / hampaat: Voimakkaat, täydellinen leikkaava purenta. P1- tai M3-hampaan puuttuminen sallitaan, samoin ylimääräinen P1-hammas.

Posket: Ei korostuneet.

Silmät: Vaakasuoraan asettuneet, keskikokoiset ja hieman pyöristynyt. Silmäluomet ovat tiiviit, sidekalvo ei ole näkyvissä. Mustavalkoisilla koirilla silmät ovat tummanruskeat, ruskeavalkoisilla vaaleamman ruskeat.

Korvat: Kiinnittyneet kirsun kärjestä silmän sisänurkan kautta kulkevalle linjalle. Koiran ollessa tarkkaavainen korvat eivät kohoa kallon linjaa korkeammalle. Korvarusto ei ole voimakkaasti kehittynyt, joten korva riippuu sileästi ja päänmyötäisesti. Korvat ovat melko pitkät, ulottuvat suupieleen, ja muurauslastan muotoiset, kärjestään hieman pyöristyneet. Korvien hapsutus on rodulle tyypillinen: korvan tyvessä karva on melko pitkää ja lyhenee vähitellen, niin että korvan alin kolmannes on lyhytkarvainen. Korvien karvan tulisi olla suoraa, lievä laineisuus sallitaan. Korvahapsut eivät saa olla itse korvaa pitemmät, koska pitkä karva antaa epäsiistin vaikutelman.

KAULA: Vahva ja pyöristynyt, keskipitkä, ei liian pitkä. Liittyy ylälinjaan sulavasti tylpässä kulmassa, joten pään asento on tavallisesti melko matala. Ei löysää leuanalus- tai kaulanahkaa.

RUNKO: Voimakas, kuiva ja lihaksikas.

Ylälinja: Sulava ja vahva.

Säkä: Riittävän pitkä, vahva mutta ei korostunut.

Selkä: Suora ja vahva.

Lanne: Voimakas ja lihaksikas.

Lantio: Hieman viisto.

Rintakehä: Syvä, kyynärpäihin ulottuva. Edestä katsottuna melko leveä, joten eturaajat ovat kaukana toisistaan. Kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet ja pitkät. Rintakehä on pitkä, ei tynnyrimäinen. Tiiviisti rungonmyötäiset kyynärpäät.

Alalinja ja vatsa: Sulava ja vain hieman kohoava.

HÄNTÄ: Kinnerniveleen ulottuva, ei korkealle kiinnittynyt. Asennoiltaan yleensä riippuva, joskin viimeinen kolmannes voi kaartua hieman ylöspäin koiran ollessa rauhallinen. Koiran liikkueessa häntä kohoaa, mutta ei saa kiertyä selälle. Häntä on puuhkamainen, poikkileikkaukseltaan pyöreä ja sitä peittää hännänpäähän asti kauttaaltaan pitkä, runsas, tuuhea karva, joka ei saa olla kiharaa, laineikasta tai hapsuista.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Voimakkaat, lihaksikkaat ja tarkoituksenmukaisesti kulmautuneet, niin että raajat asettuvat kunnolla rungon alle. Edestä katsoen eturaajat ovat hieman leveäasentoiset.

Lavat: Tiiviisti rintakehän myötäiset ja taakse sijoittuneet.

Olkavarret: Tarkoituksenmukaisesti kulmautuneet, lapaluun pituiset tai vain hieman lyhyemmät.

Kyynärpäät: Vahvat, suorat ja yhdensuuntaiset.

Kyynärvarret: Vahvat, suorat ja yhdensuuntaiset.

Ranteet: Vahvat, edestä katsottuna suorat.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälät: Vahvat, tiiviit, soikeahkot ja suoraan eteenpäin suuntautuvat. Varpaat hyvin kaarevat ja tiiviisti yhdessä.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat voimakkaat ja tarkoituksenmukaisesti kulmautuneet mutta ei liioitellusti. Takaa katsottuna leveäasentoiset, kintereet ovat yhdensuuntaiset.

Reidet: Leveät ja pitkät, lihaksikkaat. Hyvät kulmaukset.

Polvet: Tarkoituksenmukaisesti kulmautuneet.

Sääret: Kohtuullisen pitkät.

Kintereet: Suorat, yhdensuuntaiset, eivät lähekkäin asettuneet. Eivät sisä- eivätkä ulkokierteiset.

Välijalat: Normaalipituiset.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Voimakkaat, tasapainoiset ja maatavoittavat, hyvä takaraajan työntö. Edestä katsottuna koira liikkuu hieman leveästi. Koiran liikkueessa pää on matala-asentoinen, ja häntä kohoaa hieman kaartuvana korkeammalle kuin selkälinja.

NAHKA: Kiinteä ja tiivis, ei ryppyjä eikä poimuja.

KARVAPEITE

Karva: Rungossa keskipitkää ja suoraa, säänkestävä pohjavilla; korkeintaan hie-
man laineikas karva lantion päällä hyväksytään. Rinnassa, kauluksessa, reisien
takaosassa ja hännässä oleva tuuhea karva antaa vaikutelman pitkäkarvaisesta
koirasta. Päässä, eturaajojen etupuolella ja takaraajojen etuosassa karva on lyhyttä,
eturaajojen takapuolella pitempää ja runsasta. Reisien takana ja hännässä karva on
paremminkin tuuhea kuin hapsuista. Kihara karvapeite ei ole sallittu.

Väri: Mustavalkoinen tai ruskeavalkoinen laikullinen, mutta myös musta- tai rus-
keapäistärikkö hyväksytään. Valkoisessa värissä voi olla päistärkarvoja tai pilku-
tusta. Pää on musta tai ruskea, valkoinen läsi hyväksytään. Selkeä manttelikuvio
hyväksytään. Punaruskeat merkit (tan-merkit) ja kolmivärisyys ovat hylkääviä
virheitä.

KOKO

Ihannesäkäkorkeus: Uroksilla 50–53 cm
Nartuilla 48–50 cm
± 2 cm hyväksytään. Rotutyypin on tarkkoja mittoja tärkeämpi.
Paino: Urokset 22–27 kg
Nartut 18–23 kg

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suh-
teutettuna virheen vakavuuteen sekä sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja ter-
veyteen sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Tasapurenta.
- Liian raskas pää, liian leveä tai pyöreä kallo-osa.
- Heikko selkä tai käpälät.
- Puutteellinen sukupuolileima.
- Kiertyvä häntä tai selän päälle kääntyvä häntä.
- Voimakkaasti luisu lantio.

VAKAVAT VIRHEET:

- Spiraalihäntä.
- Raajat liiaksi rungon alla koiran seistessä tai liikkeessä.
- Kevyt tai siro yleisvaikutelma.
- Matalaraajaisuus.
- Kapea etuosa ja litteät kyljet.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus.
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.

- Epätyypillisuus, puutteellinen rotutyyppi.
- Löysät silmäluomet.
- Ylä-, ala- tai vinopurenta.
- Liialliset hammaspuutokset.
- Häntämutki.
- Liian kihara karva.
- Muut kuin rotumääritelmän hyväksymät värit, valkoisen värin puuttuminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.